

Jan Hein van Dierendonck

Door een wondere wereld

Je wordt geboren, leeft een tijdje, begrijpt er geen bliksem van en gaat dood.' Valt er meer te zeggen? Niets is vanzelfsprekend, alles is even bizar. Herman Pieter Schönfeld Wichers had er duivels plezier in om in zijn fantastische vertellingen het bizarre vanzelfsprekend te maken. Zijn pseudoniem: Belcampo, een Italiaanse vertaling van Schönfeld, maar ook een karakter uit de roman 'Het Duivelselixer' van de door hem zo bewonderde Duitse romanticus Hoffmann.

Herman heeft een idyllische jeugd in het Twentse Rijssen, waar zijn vader notaris is. In de derde klas van de HBS wordt hij ernstig ziek en komt er dankzij een driejarige kuur in Davos weer bovenop. Daar schrijft hij zijn eerste verhalen. In 1921 gaat hij in Amsterdam medicijnen studeren, maar haakt al snel af. Na een rechtenstudie in Leiden komt hij op een advocatenkantoor terecht en houdt het er drie maanden uit. Om zijn vader te plezieren, stort hij zich op notarieel recht, maar knapt daar ook op af en besluit zwerver te worden. Hij wandelt met een rugzak en in korte broek de wijde wereld in, levend van zijn talent om portretten te tekenen.

Zijn eerste verhalen verschijnen in 1934 in een studentenblad. Hij geeft ze in eigen beheer uit en ook beschrijvingen van zijn zwerftochten verschijnen in boekvorm. Nadat hij een vrouw heeft leren kennen, beseft hij de noodzaak van een

respectabel beroep. Dus gaat hij weer medicijnen studeren, financieel gesteund door zijn vader.

Tien jaar later (en allang huisvader) doet hij artsexamen. Hij probeert het een tijdje als huisarts in Overijssel, maar blijkt niet zakelijk genoeg. Een baan als studentenarts in Groningen biedt uitkomst. Dat houdt hij vol tot zijn pensioen. En al die tijd blijft hij schrijven. Humoristische en ontwrichtende verhalen. Ze beginnen invoelbaar, maar worden na een verrassende wending absurdistisch, demonisch, macaber. Zoals het door Drupsteen verfilmde verhaal 'Het Grote Gebeuren', waarin de strenggereformeerde Rijssenaren worden geconfronteerd met de dag des oordeels en Belcampo zelf de chaos 'overleeft' door zich als duivel te verkleeden.

Hij overlijdt in 1990 op 88-jarige leeftijd en wordt in Rijssen begraven, naast zijn vader. Over of men Belcampo met een standbeeld moet vereren, wordt binnen de Rijssense gemeenteraad al jaren verhit gediscussieerd. ■

In een reeks bijdragen voor Medisch Contact beschrijft en tekent bioloog en illustrator Jan Hein van Dierendonck de levens van spraakmakende artsen. Alle afleveringen van deze serie verschijnen ook op onze website: www.medischcontact.nl/spraakmakers.

